

ROZLITOWAĆ SIĘ (13) *vb pf*

rozlitować się (13), [**rozlutować się**].

roz- (12), roś- (1) *MurzNT*.

się (7), się (6).

Pierwsze o oraz a jasne; drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf rozlitować się (3). ◇ *fut* 2 sg rozlitujesz się (1). ◇ 3 sg rozlituje się (1). ◇ *praet* 1 sg m rozlitowałem się (2). ◇ 3 sg m rozlitował się (3). [*f* rozlitowała się.] ◇ *imp* 2 sg rozlituj się (1). ◇ *con* 2 sg m byś się rozlitował (1). ◇ *part praet act* rozlitowawszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Okazać litość, miłosierdzie, współczucie; misereri PolAnt, Vulg; poenitere PolAnt (9) :

rozlitować się kogo (3): Y wípomniał ná przymierze ktore miał z nimi/ á rozlithował fię ich według wielkich dobrotliwości swoich. *BibRadz Ps* 105/45; *RejPos* 75, 106v.

rozlitować się komu (1): gdzyeż fie wzyęło ták okrutne á niemiłofierne ferce á przyrodzenie w tobie: iż ani łobie/ ani tego Pána swoiego rozlitowác fie nie chceż? *RejPos* 106v.

rozlitować się nad kim (5): A Iesus wyfzedwřzy virzál wielką rzęszą i férdecznie się roślitował nadnięmi i vzdrowił ty którzy znich chorowali. *MurzNT Matth* 14/14; Rozlitowałem fię nád zebraniem ludzi/ ábowiem iuz przez trzy dni zostawiaią przy mnie á nie máią co ieść. *BibRadz Mar* 8/2, *Ps* 101/14; *BudNT Matth* 15/32; *WujNT Matth* 9/36; [Raz fię rozlitowála nád iednym vbogim/ á dáć mu co niemiála *SkarŻyw* 550].

rozlitować się kogo a. komu (1): *RejPos* 75 *cf W przen.*

W przen (2) : iż muśiřz rozeznác/ iż bárzo nędzna á řchorzáła w tobie leży ona fláchetna dzyeweczka twoia/ duřzyczka niewinna twoia [...]. A iákoż fie iey rozlitowác nie mařz [...]. Rozlituy że fie thedy tey nędzney á řchorzáley dzyeweczki řwey/ á they niewinney duřzyczki řwoiey/ á nie řráfuy fie nic *RejPos* 75.

a. [Okazać komuś z jakiegoś powodu pobłażliwość, wyrozumiałość [czego]: yřz ř Nablogoflawienřą pannę blyuřznřą, y gy piořnkj duchem řřwięthym vczynyone, wyrzuczayą, zlye pyřmo rozumyeyącz/ a thako wřziřtko wywraczayącz: Rozlyuthowalem řię thego řerdecznye *ArgWykład* 41/87.]

2. Pokajać się, ukorzyć się, uznać się winnym (4) :

rozlitować się czego (3): tubyř dopirko řam ná fię miał záplákác/ [...] á tubyř fie dopiro záłobliwie miał rozlitowác / okrutney á niekrzeřciánřkiey řprawy řwoiey/ ktorąř ty dał przyczynę [...] ku tey niewinney męce [*Pana*] *RejPos* 100v; A což to ieft vřnác fie? Poznác grzech á vpádek řwoy/ á nic w nim nie mieřzkáiąć/ rozlitowawřzy fie onego márníego přeřřępku řwego/ [...] z wiernym á~pokornym řercem vpářć przed nogi iego [*Pana*] *RejPos* 328, 300.

rozlitować się nad czym (1): Bo iefli tego od niego wdzięcznie przyimowác nie będyeřz/ á nie rozlituieřz fie nád tym vpadkiem řwym/ á nád tą powinnořcią řwoią ktorąř ty powinien Bogu oycu řwemu/ [...] y což mu řam potym pořlubił dobrowolnie ná krzcie řwoim [...]: á temu dořyć nie czyniřz ani vřzynić mořeřz. *RejPos* 106.

Szereg: »uznać a rozlitować się« (1): wiemy iż ten Pan niebrákuie řadnemi řtany/ [...] iedno ktoř fie kolwiek vřna á rozlituie fie řtarych obęđliwořci swoich [...]/ iż on řadnym nie wřgárdzi *RejPos* 300.

Synonimy: 1. pożalić się, pożałować, uzalić się.

Formacje współrdzenne cf LITOWAĆ.